చెల్లాయి చదువు

నాగేశ్వరరావుగారు

“అమ్మాయ్.”

“ఏమండీ, నాన్నగారూ.”

“చెల్లాయి రాలేదింకా?”

“రాలేదు.”

“అయిదుగంటల పైగాఅయినా రాలేదే ఇవాళ. పరేయి, కోటిగా అట్లా బడికెళ్ళిపోయి అమ్మాయి వస్తోందేమో చూచిరారా. బడొదిలి అరగంటైనా ఇవాళెందుకనో ఇంకా రాలేదు.”

“అయ్యోర్గారూ, మన అనసూయమ్మగారా? అదుగో వస్తున్నారు, పుస్తకాలసంచీ తగిలించుకొని నిమ్మళంగా వస్తోన్నారు.”

“ఏమమ్మాయి. రా, రా, రా. మీ బావగారు వచ్చారు చూచావా. పాపం నీకోసరం ఇందాకట్నించీ ఎదురుచూస్తున్నారు.”

“వచ్చారెన్నా. మా అక్కాయికూడా వచ్చిందా? ఏమండి ఎందుకుతీసుకురాలా? మీరు రెండో మైదానే!! సంపాదిస్తున్నా గాని ఖర్చుపెట్టడాని కంతకష్టమో! ఇంకేం తెచ్చారూ?”

“ఏంతేలా. నేనొకడ్నే వచ్చా. ఏంకావలోయ్.”

“పట్నంనుంచి మీరల్లా వచ్చారూ. తెచ్చేదానికేన్నా ఏంతేలా? మంచి పచ్చిద్రాక్ష, చాక్లెట్లు, మంచి పుస్తకాలు తెచ్చారేమో అనుకున్నా. చాల్లెండి. ఇందాకనేనా ఇందాకట్నించీ చూస్తోంది.”

“లేదు లేవమ్మా. అన్నీ తెచ్చానుగా. అంతా ఇంట్లోఉంది.”

“అమ్మాయ్, ఇవాళింత ఆలస్యంగా వచ్చావేం బడినించి?”

“ఇవాళ శుక్రవారం కదండీ. ఆఖరిపీరీడు డిబేటుంది కాదూ. అందుచేత ఆలస్యంఅయింది. లేకపోతే ఆపాడుస్కూల్లో ఉండటం నాకేం సరదా అనుకున్నారా? ఎప్పుడు నాలుగున్నర అవుతుందా, సుబ్బడు గంటెప్పుడు కొడతాడా అనే ఎదురుచూస్తూ ఉంటాను.”

ఎందుకోయ్ అంతకష్టం. చక్కగా చదువుకోలేక.”

“వద్దునకూతోచ్చిని కబుర్లన్నా చెప్పవచ్చు. మీరువస్తే తెలుస్తుంది. నిజంగా ఆడవాళ్ళు మగపిల్లలబళ్లో చదవటం అంటే యమలోకబాధ అనుభవించటమే. నిజంగా ఈమగాళ్లకి మతుల్లేవు. బుద్ధి అంతకన్నా.”

“అక్కాయి పిలుస్తోంది. పోయి నీళ్లుపోసుకొని తలదువ్వుకొని, మంచిగుడ్డలు కట్టుకొని రా. తరవాత కబుర్లు చెపుదుగాని బావగార్కి.”

“ఏమండీ, అబద్ధాలు ఎప్పట్నించండీ, నేను పోతున్నా,” అంటూఒక్కగంతేసిందింట్లోకి చెల్లాయి అనసూయ.

“ఏవక్కయ్యా, బావగారు తెచ్చినపుస్తకాలు?”

“అయిగో. నీ షెల్ఫులో పెట్టాను.”

“భలేబాగున్నాయి. నా ఆన్సర్ హిస్టరీకి భలే బాగుం దీపుస్తకం. నాకో చాక్లేటు పెట్టవు? అదేనా పెట్టే? భలేబాగుందే; చాక్లేట్లు ఏలాఉన్నాయి? ఏం పెట్టుకోమా ఇందులో?”

“ఏందో, అనసూయ నీళ్లుపోసుకోరాదూ ముందు, అవన్నీ పరిశీలించాలా ఇప్పుడు? నీళ్లు చల్లారిపోతున్నాయ్.”

732

"వెళుతున్నానమ్మా. ఇంతలోకే ఎందుకమ్మా ఆలా కోపపడతావు. అబ్బ బళ్లో అవస్థపడి ఇంటి కొస్తే ఇంటిదగ్గరన్నా హాయిలేదయ్యా."

౨

"ఏమమ్మా? భోజనం అయిందా? అప్పుడే పుస్తకాలు, లాంతరు తీసుకు బయల్దేరా?"

"పాపం, భావగారొస్తే భోజనంచేద్దాం అనుకున్నా గాని, ఇవాళ భలే ఆకలేసింది నాన్నగారు."

"వెనకవాళ్ల కేమన్నా మిగిల్చారా? అందులో ఇవాళ బంగాళాదుంపలకూరా, టొమొటోపులుసు కూడా గాబోలు."

"అబ్బో! అంత తినగలిగితే ఇలా గెందుకుంటాం. మీమాదిరిగానే ఉండేవాళ్లం. ఇంకా చాలా ఉంది లెండి. దిగులడకండి."

"అది సరేగాని ఇవాళ దేనిమీద మీస్కూల్లో డిబేటు (చర్చ)?"

"స్త్రీవిద్య మీదండీ.

"మీరుకూడా మాట్లాడినారా?"

"నేనసలు మాట్లాడనుగా మాస్కూల్లో. పట్టి పనికిమాలినపిల్లలు పోగయ్యారండి. ఏదో అంతా కోఎడ్యుకేషనంటారు గాని ఒక్కరు దేశంలోని పరిస్థితులు ఆలోచించరండీ. మరి అది కాకపోయినా చదువులో ఆడపిల్లకి మొగపిల్లకి ఎక్కడి సంబంధం. అంత నాగరికత ప్రబలినదేశం ఇంగ్లాండు. ఆదేశం సంఘసంస్కర్తల్లో ముఖ్యులు, సుప్రసిద్ధులైన రస్కినుగారే వద్దన్నారు కదండీ ఈలాంటి విద్యావిధానం. అసలు స్త్రీలకి అవసరంఅయిన చదువువేరు. పురుషులకు కావాల్సింది వేరు. అసలట చిన్నఆవు దూడనైతే ఏలా వదుల్తామో పచ్చిక బయళ్లమీద కావాల్సినమేత తినేదానికి, అలాగే వదిలెయ్యాలట స్త్రీలని లైబ్రరీల్లో. ఆయన సిద్ధాంతంప్రకారం స్త్రీపురుషుల విద్యావిధానంలో ఏలాంటి సంబంధం లేదు. ఆలాంటి పరిస్థితుల్లో నన్ను ఈపాడు పాఠశాలకు పంపటం మా నాన్నగారి పొరపాటు కదండీ."

"సరే కాని ఎంతమంది చదవటంలేదు ఈ మాదిరి స్కూళ్లల్లో? అంతేగాక కాలేజీల్లోకూడా చదువుతున్నారే మరెంతమందో. వారెవ్వరికీ తెలియలేదా ఈవిషయం?"

"అవునండీ, విషయంలోని మంచి చెడ్డలు గ్రహించక అనేకమంది ఆలా చేస్తున్నారని కళ్లమూసుకొని ప్రదక్షిణాలు చేస్తున్నారు కనకనే మనదేశం ఇలా ఉంది. అసలీ విద్యాశాఖాధిమంత్రులకి అధికారులకే లేదు చీకు చింత ఈ విషయమై! ఇందుకంతకూ కారణం మా స్త్రీలు ఉద్యోగాల్లో లేకపోవటమే. మాలోని ఏ కనకమ్మగారుకాని భారతీదేవిగారుకాని విద్యాశాఖాధికారిణులైతే మేమిలా ఉంటాం? అప్పుడు మాకొరకు ప్రత్యేకంగా విద్యాలయాలు స్థాపించి, గృహవిద్య, అవసరమగు ఇతరశాస్త్రములు చెప్పతూంటే అప్పుడు మీ పురుషులు చదువుతారో మాతోపాటు? మా ప్రైవేటుమాస్టరుగారి కున్నంత జ్ఞానం, తెలివి మీ పురుషుల్లో గొప్పవాళ్లం అనుకునే అనేకమందికి లేదు. ఉంటే మేము ఇలాఎందుకుంటాం. భారతమాత రక్షణకొరకు ఆలా ఎందుకు కన్నీరు కాలువలయ్యేలా విలపిస్తుంది?"

"మా చెల్లాయికి చదువుపై అసహ్యం కలిగించింది, విసుకుపుట్టించింది కేవలం విద్యావిధానమే కాదు; అంతకంటే ముఖ్యం అయింది నేటిపాఠశాలల్లోని వాతావరణం. అసలు ఆకాశం నిర్మలంగాఉంటే అమావాస్యనాడైనా తిరగవచ్చు కాని ఆకాశంఅంతా కారుమబ్బుల్తో నిండిపోయి, గాఢాంధకారంఅయితే అది పౌర్ణం అయితేమాత్రం ఏం ?

ఈ రోజుల్లోని బడిపిల్లలు కేవలం వానరమూకే. పంతుళ్లని ఎదిరించటం ప్రజ్ఞలోటి ఆడపిల్లలను గోల చేయటం సరదా. పరీక్షల్లో ప్యాసుచేయకపోతే పాకలు పరకు కాను ప్రీతి చేయటంగొప్ప. చదివి

బుద్ధిమంతులనిపించుకుంటే ధైర్యంలేని పిరికిపందలని పిలువబడతారు. తోటి స్త్రీవిద్యార్థుల ఆదరించి గౌరవించితే వాడు పనికిమాలిన వెధవట. అందరితో పాటు అల్లరిచెయ్యకపోతే వాడసలు విద్యార్థే కాదు.

ప్రత్యేకంగాచేసే పిల్లదనపు పనులకి అద్దూ అపూ లేదు. స్త్రీలకీ విద్యాలయాలు అంపశయ్యలే!! వీళ్ల గోడు విచారించగలిగినవారే లేరు. పంతుళ్లకే స్థానం లేకుంటే ఇంక స్త్రీలసంగతి కనుక్కున్నదాకా ఎక్కడ?! పొరపాటున ఎవరితోనైనా ఏ పుస్తకం కోరకో మాట్లాడితే మర్నాడు బ్లాకుబోర్డులమీద బొమ్మలేస్తారు—పుస్తకం ఇచ్చేవాడ్నిచేసే గోల కంతుండదు. ఎవ్వరితో మాట్లాడక వారి పనేమో వారు చేసుకొని పోతూంటే పడరానిపాట్లు పడతారు. అనరాని మాట లంటారు. అవి వినాలంటే కఠోరంగా ఉంటాయి. ఇంక వ్రాసేదేమి? అల్లరచిల్లర మూకలు పోగయారు స్కూలునిండా. ఆదరించి మాస్కూలేయించుకొని ప్యాసవటం, అందర్నీ గోలచేయటం.

మా చెల్లాయి అమాయకురాలు. అనవసరంగా ఒకళ్లతో మాట్లాడదు. అదీగాక మా నాన్నగారు గవర్నమెంటులో పెద్ద ఉద్యోగం చేయుటంవల్ల, యీ గ్రామంలోకెల్లా మాదే కాస్త మర్యాదగల్గిన పెద్దకుటుంబం అవటంవల్ల ఇలాంటి గోల లేం చేయక పోయినా, మిగతా సౌకర్యాలేం లేవు ఆ స్కూలుకు. అంచేత మొగపిల్లలతో చదువు మరింత కష్టంఅయింది. బయటకెళ్లేదానికి దొడ్డిలేదు ఆ స్కూలుకు. అన్నీ అలానే ఉన్నాయి. కాస్త విశ్రాంతికి ఇంటర్వెల్లో కూర్చోటానికి తావుండదు.

పంతులుగారుంటేనే క్లాసులో కూర్చోటం అంతంతగా ఉంటుంది. ఇక మాస్టరుగారు లేకుంటే కూర్చోటానికే తావులేదు. అన్నీ అలానే ఉన్నయి !! ఇది అననేమిటి? స్కూలు వదిలాక ఇంటికెళ్తూన్న పని వేళ వెంటొచ్చి మరీ గోలచేస్తారు. అక్క చెల్లెండ్ర గౌరవించ లేకగాని ఈవిద్యార్థి బృందాలతో ఉండటం ఏలా సంభవిస్తుంది? ఎంత అల్లరిచేసినా "అదేం" అనే వాడుకాడు అ[illegible]లమేస్టరు. అసలు 'అరవ', అందులో పిరికి.

అవతారం నరసింహావతారమే అయినా ధైర్యం మాత్రం లేదు. హిరణ్యకశిపుని వధించటానికి బదులు ఉద్ధరించేవానిలా వచ్చి ప్రహ్లాదులపని బడతాడు. అల్లరిచేయని పిల్లల్ని అణిగిమణిగి ఉండేవాళ్లని, దండిస్తాడు. మా అమ్మాయిల దగ్గరకొచ్చి వాళ్ల జోలికి విరాయ పోకండని హెచ్చరిక చేస్తాడు. కాని సంగతులు గ్రహించడు. రిపోర్టుచేసినా వినిపించుకోడు. మొన్ననొక సారి ఒకపోకిరికుర్రాడు మాచెల్లాయితోపాటు చదువుకుంటూఉన్న శాంతకి ఏదో వెర్రిబొర్రితనంగా ఉత్తరం వ్రాసి ఊరంతా గోల్చేసాడు.

హెడ్మాస్టరుగారికి రిపోర్టుచేస్తే కుర్రాడ్ని పిలిపించిన పాపానపోలా !! కేకలేసిన పుణ్యంకట్టుకోలా. !!

నిజంగా మా చెల్లాయి సంగతేం కానిండి ఈమెతో పాటు చదువుతూన్నవారి అవస్థలు చూస్తే నిజంగా ఈ "కో ఏడ్యుకేషను" అసలు పనికిరా దనిపిస్తోంది. ఇన్ని ఇక్కట్టులుండబట్టే పాపం మా చెల్లాయి "నాలుగున్నర ఎప్పుడవుతుందా; సుబ్బడు గంట ఎప్పుడు కొట్టేస్తాడా" అని చూస్తూ ఉండేది."